

gloriosi intimâ, et quali paucos homines dignatur, con-
 junctissimus, ut precibus apud te experiar, an gratificari
 posses viris in Galliâ eruditis, et in honore positis, qui
 hoc summo per te ab illo, et a me, nimirum apud Heinsium
 pro merito gratioso, contendunt, ut ex Bibliothecâ, quam
 Leida regis, commodatâ sibi ad paucos menses copia fiat
 librorum Arabicorum, quos vocant Heronii Barulcon
 et Ptolemæi Cælum: utriusque ^{numero} ~~numero~~ eorum
 quos ex Oriente Golius noster attulit, vâdimoniis hoc
 quidem Amstelodami interpositis, ad quaslibet pecuniae
 summas. Vide sis, mi Amice quousque vim humani-
 tati tuæ fieri passurus sis; primum ut literis et literatâ
 faueas, deinde et meâ existimationi consulas, cujus
 hanc præcipuam partem duco, valere penes te videri
 quod cur valeam, satis mihi conscius sum nihil causæ
 esse. Vale deus meum a
 Tuto tuo.
 C. H.

Raptim: 30. Junii 1638.

Tædæ clavis, Romanisque (ut apud Florum est)
 nec Batavis usu cognitæ, quam accepimus,
 eventum nosti. si causam quæris, quidquid
 malevoli obdrepant, hæc mihi crede præcipuam
 fuisse, quod quibus rei administratio commissa
 fuit, non satis illud Imperatoris apud Tacitum
 meminerint: Vobis arma et animus sit;
 mihi consilium et virtutis vestræ regimen
 relinquit. Sed insimul hæc neque enim allegari volo.

Pontano.

noordgeest.

(1638)
 Turpi et infanti silentio reus, ad binas literas, quibus, cum
 singulis muneribus, non audeo reminisci, quando me
 compellasti, vir Doctissime, cum nec frontis mihi nec facun-
 dia satis inuenirem, quâ te tam grandi intervallo alloqui
 sustinerem rogari præstantissimum Collegam tuum
 J. Revocotium, cum Hagæ nuper me adiret, ut verbis quam
 posset aptissimis ornatissimisque, infamæ negligentiae, cul-
 pam diuere conaretur; quo nunquam officio fungi meminerit
 nondum scio. fretus tamen humanitate tuâ, tandem
 te conuenire audeo, unum illud postulans, ut serueris
 calculum ne ponas cum homine occupato, à quo, ut
 apud

apud Senecam legisse puto (libri enim hic ad manus
non sunt) Inter omnes constat nullam rem bene
exerceri posse: quando distractus animus nihil
altius repetit, sed omnia velut inculcata
res prout. Patere igitur, ut licet sero, serio has tibi
gratias agam; qui impetire mihi etiam secundo di-
natus sis, pro clara conditione et ingenio tuo factus. ne-
certior quidem a me factus an priores accepissem. quia
illud causam neglectum vel dilatum fuerit, non ordi-
dicere. Longa esset fabula, et ambages silentio molestione
Summa est, mei me juris non esse, qui ut scio alibi scrip-
sisse Philosophum quem jam allegavi, in alienorum
honorum (Reipublicae nimirum) procuratione com-
nescio. neque ullo modo paria facere valeo, cum tot
literatis amicis, qui me pro humanitate sua frequenter
literarum commercio exercent. Si censori inter illos vi-
quibuscum et loquendi et tacendi laxa libertate uti
abuti audeo, jam te inter intimos numerabo, atque
ut idem de me statuas obvisci postulabo. Vale
Vir Doctissimus, et nunc quoque inter tot rerum non
felicias aueantibus, sic loquentem quasi taceam
excusatum habes. In Castris ad B. op. Romium Idibus
Calendis Quintil: CIOIDCXXXIX.

Salutem si commodum est Senecae multam
a me dici cupio, facundi et vivacis ingenii viro
quod cum spreto verborum inanijo, solis rebus
applicet, cuius rei in Florum nuper insigne
specimen dedit, fieri non potest, quin quod tibi
magno se et Reipublicam profectu ornet.

Puteano.

Nood geest.
uno spiritus:

Nobilissime et summo viro

Quae de Bissexto nuper, erudite et sicut tuus est mos, argute
commentatus eras, a Beverovicio nostro, veluti ex
fideicommissio, ad me peruenere. Etiam si hoc tantis
invenies pauca me amico rescripsisse, quorum ut
in praesentia non exacte memini, sic ab illo semel
atque ex fideicommissio item, quam a me secundo exigi
cupiam. Libere enim, et pro candore gentis pronuncia-
veram, quanti hunc laborem tuum aestimarem, quanti
p. 100

(266).